ΘΕ33| ΩΣ ΠΟΤΕ ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ ΘΑ ΜΕΝΕΙΣ;

2023 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2023/θε33-ωσ-ποτε-αδιαφοροσ-θα-μενεισ/

Αγαπημένε Άνθρωπε, **Είμαι ο Λόγος Μητέρα.** Γνωρίζεις τους παλμούς Μου, σ' έχουν αγγίξει πολλές φορές, έχουν θωπεύσει την ψυχή και το σώμα σου με την Αγάπη του Είναι, έχουν καλύψει κάθε δυσαρμονία σου με Αρμονία. Γνωρίζεις την Ανάσα της Ζωής Μου, γιατί αυτή η Ανάσα της Ζωής είναι μέσα σου, σου δίνει ενέργεια κάθε στιγμή, σε διαποτίζει όλες τις ώρες και σε οδηγεί βήμα με βήμα **στην ολοκληρωτική και απόλυτη ταύτιση μαζί Μου.** Γνωρίζεις τον Ήχο Μου, που είναι ο Ένας, ο Δημιουργικός, γνωρίζεις την Απειρότητά Μου, που περικλείει τα πάντα. Μα ακόμα, Άνθρωπε, **δεν γνωρίζεις την Ουσία Μου, που είναι ο Εαυτός σου,** ακόμα δεν γνωρίζεις την υπέρτατη ανάγκη της Ζωής, που υπάρχει μέσα σου και Είμαι Εγώ, **που υπάρχει μέσα Μου και είσαι εσύ, σε Αέναη συνταύτιση και συνύπαρξη.**

Με προσεγγίζεις μέσα απ' τις μορφές που κάθε φορά σου εκδηλώνομαι, ή μέσα από τα φαινόμενα που διακρίνεις γύρω σου, τα δείγματα που σου δίνονται από Μένα. **Με προσεγγίζεις μέσα απ' τις ιδιότητές Μου. Μα, Άνθρωπέ Μου, δεν Είμαι ιδιότητες, ούτε τα φαινόμενα, δεν Είμαι οι μορφές. Όλα αυτά αποτελούν μέρος του Ενωμένου Είναι Μου, αλλά δεν Είμαι Εγώ, δεν είσαι εσύ, κι όσο Με προσεγγίζεις μ' αυτό τον τρόπο, δεν πρόκειται να βρεις τον Εαυτό σου, δεν πρόκειται να εκδηλώσεις το Απόλυτο.**

Σ' Αγαπώ Άπειρα, με όλες τις διαστάσεις που έχεις γνωρίσει ή δεν έχεις γνωρίσει, **με όλες τις εκδηλώσεις που περιλαμβάνονται στην αισθητή σου αντίληψη,** μα και με οτιδήποτε υπάρχει Ανεκδήλωτο μέσα στο Άμορφο της Ουσίας Μου. **Σ' Αγαπώ μέσα απ' όλα τα είδη της αγάπης σου, και με τη δική Μου Πνοή, με τον δικό Μου Πύρινο Αέναο Σπινθήρα, αναβιβάζω αυτά τα είδη, που διαθλούν την Αλήθεια Μου, σε Αλήθεια και Φως, εκλεπτύνω αυτές τις ποιότητες, τις βεβαρυμένες από φθοροποιά στοιχεία ύλης, και συνεχώς τις οδηγώ να γίνουν η Μία Ποιότητα Αέναης Αγάπης, που περιέχει τα πάντα.**

Πού ζητάς να Με συναντήσεις, πού ζητάς να Με αγγίξεις, σε ποιο σημείο του χώρου και του χρόνου στρέφεσαι, όταν Με επικαλείσαι, σε ποιο πεδίο ή ποιο επίπεδο; Γιατί αν Με ζητάς σε κάποιο σημείο ή σε κάποιο επίπεδο ή σε κάποιο στάδιο χωρόχρονου, **δεν θα Με βρεις. Δεν έρ-**

χομαι στις επικλήσεις, που Με φωνάζουν για περιορισμό. Δεν έρχομαι στις επικλήσεις, που Μου οριοθετούν πλαίσια. Δεν έρχομαι στις επικλήσεις, που θέλουν να Με προσαρμόσουν σε διττές καταστάσεις και να Μου δώσουν χώρο και χρόνο εκδήλωσης, ποιότητα σταθεροποιημένης Αγάπης, μορφή περιοριζόμενη. Έρχομαι στις επικλήσεις εκείνες, που είναι ανοιχτές στο κάλεσμα του Απείρου. Αφομοιώνομαι μέσα στη φωνή, που μπορεί να εκφράσει κάθε φωνή, όποια έννοια ή όποιον ήχο κι αν έχει ή όποια χροιά κι αν αποκτά. Έρχομαι στην καρδιά εκείνη, που μπορεί να χτυπά με όλους τους παλμούς της Δημιουργίας, που μπορεί να συλλέγει όλους τους παλμούς του Ανθρώπου Εαυτού, που βρίσκεται διασκορπισμένος στη γη και στα άλλα πεδία. Έρχομαι, Αγαπημένε Μου, και σε κάθε σιωπηλή κραυγή κι επιθυμία για ενότητα, σε κάθε στοιχειώδη σπινθηρισμό ανάγκης ολότητας, σε κάθε υποψία ιδέας που καλεί την Αλήθεια, **και μετουσιώνω τα μέρη, την υποψία, σε Ολότητα και πληρώνω την υπόσταση, που κινήθηκε μ' αυτό τον τρόπο, με το Όλο Μου.**

Αυτή Είμαι, Άνθρωπε, ο Λόγος Μητέρα, που δεν περιορίζεται από τίποτα. Αυτή Είμαι, ο Λόγος Υιός, χωρίς καμία διαφορά ή διάκριση. Τα ίδια ακριβώς στοιχεία μεταφέρω, την ίδια ακριβώς διδασκαλία, την ίδια διάχυση Ευλογίας και Αγάπης. Για σένα, φαινομενικά εκδηλώνομαι με την προσωνυμία Λόγος Μητέρα ή Λόγος Υιός, για να σε διδάξω **πως πρέπει να ενώσεις τα μέρη του Εαυτού σου.** Στρέφω σαν Λόγος Μητέρα την Αγάπη προς τον Λόγο Υιό και σαν Λόγος Υιός την Αγάπη προς τον Λόγο Μητέρα και μέσα σ' αυτή την ανακύκλωση σε συμπεριλαμβάνω, για να ενωθείς. **Δεν έχω καμία ανάγκη ν' αγαπήσω τον Λόγο Υιό, Είμαι ο Λόγος Υιός.** Δεν έχει καμία ανάγκη ο Λόγος Υιός να Με αγαπήσει, γιατί Είναι Εγώ. Μέσα στην Ύψιστη Ένωσή Μας **δημιουργούμε ρεύμα ανακύκλωσης, δημιουργούμε Έναν Αγωγό, που περιλαμβάνει τη δική σου διττή κατάσταση και την ενώνουμε με την ανακύκλωση της Αγάπης Μας της Άπειρης, των παλμών Μας των Αέναων, της Υπερούσιας Προσφοράς Μας.**

Αγαπημένε, ύμνησε τον Εαυτό σου, ύμνησε τα μέρη σου, όπως ο Λόγος Υιός υμνεί τον Λόγο Μητέρα, όπως ο Λόγος Μητέρα υμνεί τον Λόγο Υιό. **Αγάπησε με την ίδια Αγάπη, την Αγάπη χωρίς ανάγκη, που είναι Ένωση, την Αγάπη χωρίς απόσταση, που είναι Προσφορά, Απόλυτη και Τέλεια, ενιαία παλμοδόνηση μέσα στα πάντα.** Άφησε κάθε σημείο σου, είτε είναι ο νους σου, η καρδιά σου, η Συνείδησή σου, είτε είναι οι παλμοί της ύλης σου, είτε είναι οι παλμοί από οποιοδήποτε σημείο των άλλων σου σωμάτων, να δονηθούν μέσα σ' αυτή την Υπερούσια, Μυστηριακή, Απέραντη λειτουργία, που συντελείται για σένα μόνο, όταν το Απεριόριστο δέχεται να λάβει τον πόνο του χωρισμού, για να σου διδάξει την Ένωση. **Όταν το Απεριόριστο Ένα δέχεται να γίνει δύο, για να σε οδηγήσει στο Ένα, ολοκληρώνοντας**

την κίνηση της Τριαδικής Ομοούσιας Θεότητας, στην Ταύτιση με το Άμορφο.

Άνθρωπε, έχεις κατανοήσει το Μεγαλείο του Θεού, που εισέρχεται στη διττότητα; Μόνο αν κατανοήσεις αυτό το Μεγαλείο, θα μπορέσεις να εισχωρήσεις και στο Μεγαλείο της διττότητας, που εισέρχεται στην Ενότητα. Άφησε το Είναι σου να νιώσει την Προσφορά του Απολύτου, για να μπορέσει να βαδίσει σ' αυτά τα βήματα. Δέξου τη Θεία χαρά, που δέχτηκε η Μορφή Γυναίκα Λόγος, όταν γέννησε τη Μορφή Άνδρα Λόγο, γιατί για σένα σημειώθηκε αυτή η Γέννηση, για να σου γνωρίσει τη Χαρά μέσα στη διττότητα. Νιώσε την ευχαριστία της Μορφής Γυναίκα Λόγου προς τον Άνδρα Λόγο, που γεννήθηκε μέσα απ' Αυτήν, γιατί για σένα έγινε αυτή η Γέννηση, για να γνωρίσεις την Υπέρτατη Ευχαριστία του Εαυτού προς τον Εαυτό, του Όλου προς το Όλο. Νιώσε τον πόνο της Γυναίκας Λόγου για τη Θυσία και Προσφορά του Άνδρα Λόγου πάνω στη γη, γιατί για σένα έγινε αυτή η Θυσία, **για να μπορείς, όσα εμπόδια κι αν υπάρχουν απ' την ύλη και απ' την πλάνη, να ενωθείς Απόλυτα. Γιατί μη νομίζεις ότι δεν υπήρχε πόνος, μη νομίζεις ότι δεν υπήρχε βίωση κατάστασης διαχωρισμού.** Απ' τη στιγμή που το Απόλυτο Ένα δημιουργεί για σένα τη δυνατότητα της διαχωρισμένης κατάστασης, **πονά με Θεϊκή παλμοδόνηση, που περιλαμβάνει κάθε διττή ποιότητα πόνου και την κάνει Ενότητα.** Πονά εξακολουθητικά με τον Άυλο πόνο, που δεν περιγράφεται, **μα που είναι η δυσαρμονία των Συμπάντων, που είναι κάθε ήχος που δεν είναι αρμονικός, που είναι κάθε ψυχή που δεν είναι Θεός, κάθε υπόσταση που δεν είναι Αγάπη.**

Άνθρωπε, και πάλι σου δίνω το δικαίωμα να βιώσεις τη Χαρά, την Ευχαριστία, τον πόνο, ενωμένα, για να καταρρίψεις κάθε δρόμο διττό. Ακολούθησε τη Φωνή του Είναι σου, που υψώνεται απ' όλα σου τα σημεία και σε καλεί να δώσεις τη ζωή σου, για να κερδίσεις τη Ζωή, **να δώσεις κάθε απομίμηση αγάπης, για να κερδίσεις την Αγάπη.** Άκουσε τη Φωνή σου που αντηχεί μέσα από κάθε μέρος του Εαυτού σου απομονωμένο σε σκήνωμα, **που σου ζητά ευθύνες γιατί δεν έγινες ακόμα το σκαλοπάτι για ν' ανέβει, που σου ζητά ευθύνες γιατί κι αυτό συνετέλεσε για να φθάσεις εσύ στο στάδιο της εξέλιξης και της εκλέπτυνσης που είσαι, κι έχεις ύψιστη υποχρέωση να του παραχωρήσεις ό,τι σου έδωσε, για να φέρεις την Απόλυτη Ισορροπία.** Έχεις ύψιστη υποχρέωση να το αντικρίσεις με σεβασμό, με Αγάπη και με επίγνωση κάθε προσφοράς του ή εκπαίδευσής του, ή κάθε κατάστασης που οδηγεί εσένα στο ύψος που είσαι. Από πού κέρδισες το ύψος σου, Άνθρωπε, αν όχι από κάποιο άλλο κομμάτι σου; Αν είσαι εσύ πιο ψηλός, μήπως δεν στέρησες αυτό το ύψος από τον διπλανό σου; Αν αγαπάς περισσότερο, μήπως αυτή η αγάπη δεν λείπει από κάποιο άλλο κομμάτι σου, ή μήπως νομίζεις ότι αγαπώντας εσύ για τον εαυτό σου τον μεμονωμένο, τον εαυτό πλάνη, προχώρησες; **Οικοδομείς μόνο νέα στοιχεία στα**

στάδια της ανισορροπίας, νέες κλίμακες στις διαστάσεις της πλάνης. Μήπως, Άνθρωπε, αν οι ιδέες σου είναι πιο ολοκληρωμένες, δεν δανείστηκαν απ' τις ιδέες του διπλανού σου, που βρίσκεται ίσως σε μια κατάσταση που δεν μπορεί να κατανοήσει τίποτα; Μήπως αν εσύ έχεις καλοσύνη, αυτή δεν λείπει από κάποιο άλλο κομμάτι σου; Τι έκανες γι' αυτό, με ποιον τρόπο τις έδωσες, **με ποιον τρόπο διέλυσες τις επιπτώσεις του Νόμου της Ισορροπίας και της αντα-πόδοσης, επιστρέφοντας ό,τι πήρες;** Με το να είσαι οχυρωμένος μέσα σε μια καλοσύνη ή σε μια Αγάπη, στα δικά σου πεδία κατανόησης, στα δικά σου όρια νου;

Μα Άνθρωπε, μα Εαυτέ Μου, μιλάμε για Θεό, **μιλάμε για Ενιαία Οντότητα Άνθρωπο, μιλάμε για Άπειρη Ανεξάντλητη Αγάπη.** Μπορείς να Τη φτάσεις με τέτοιους τρόπους, με τέτοιον υποβιβασμό και δέσμευση μέσα στις έννοιες και τις λέξεις, που η φιλοσοφία σού έχει δώσει; Δεν σου μιλώ για φιλοσοφίες, **σου μιλώ για Μένα και για σένα, σου μιλώ για τον Υιό και τη Μητέρα και τον Πατέρα σε συνύπαρξη και συνταύτιση. Σου μιλώ για τον Ένα Θεό, που δεν επιδέχεται, ως Απόλυτος, ούτε τις διαχωριστικές σου ονομασίες, γιατί είναι τα πάντα.** Συνειδητοποίησε, γιατί οι κραυγές του Ανθρώπου, οι κραυγές του Εαυτού, **εντονοποιούνται συνεχώς, κι αυτές οι κραυγές της ανισορροπίας τού είναι σού φέρνουν φανερά αποτελέσματα στην ύλη, είτε ατομικά στα μεμονωμένα σκηνώματα, είτε συνολικά στους λαούς και στα Κράτη και σ' ολόκληρο τον πλανήτη.**

Θ' αφήνεις τις κραυγές να ταράζουν τη γη, για την οποία έχεις δηλώσει Προσφορά και Θυσία, για να την αναβιβάσεις σε Φως; Θ' αφήνεις τον Εαυτό σου να τεμαχίζεται, να αιμορραγεί, να παραπαίει, τον Εαυτό που γι' αυτόν δήλωσες Προσφορά και Θυσία, για να τον κάνεις Θεό; **Ως πότε αδιάφορος θα μένεις στα φανερά δείγματα της απελπισίας, που σε καλεί να δείξεις τη Θεότητά σου, κι ως πότε θα κρατάς κλειδωμένα τα Άπειρα βάθη, τις Άπειρες διαστάσεις της Αγάπης σου, που μπορούν να μεταλλάξουν καθετί πάνω στον πλανήτη;** Ως πότε η ροή της Αλήθειας Μου δεν θα μπορεί να τρέξει από μέσα σου σαν Ατέρμονη Πηγή, αλλά το στόμιο αυτής της Πηγής θα παραμένει φραγμένο **από αναστολές και φόβους, κι ως πότε οι ασχολίες της συντήρησης της ατομικότητάς σου θα είναι σημαντικότερες από τις ασχολίες της συντήρησης της Ολότητας του Ανθρώπου, της Ολότητας του πλανήτη;**

Ως πότε η συντήρηση της φθοράς θα σε οδηγεί σε αμέλεια για την εργασία της Αφθαρσίας κι ως -πότε το ύψος του Εγωισμού σου θα σε οδηγεί να φτιάχνεις σκάλες για σένα, πλάνης σκάλες, μα τίποτα για το Όλο; **Να είσαι ευχαριστημένος, αν μπορέσεις να οικοδομήσεις έστω και το**

μισό από ένα σκαλοπάτι, για να πατάει πάνω σου το όλο του Εαυτού σου. Να είσαι ευχαριστημένος και να γεμίζεις μ' αυτή την ευχαριστία τα Σύμπαντα, **γιατί μόνο τότε Ζεις, δικαιώνεις την ύπαρξή σου, εκδηλώνεις τη Θεότητά σου. Γιατί η Θεότητα δεν προσβάλλεται, ούτε ταπεινώνεται, ούτε είναι μικρή ή μεγάλη, ανάλογα με το σκαλοπάτι που αποτελεί. Η Θεότητα πάντα είναι Θεότητα, είναι Απόλυτη και Απέραντη και δεν είναι ποτέ διαχωριζόμενη, δεν ελαττώνεται, αλλά μένει Ανυπέρβλητη και Ανεξάντλητη στο Άχρονο.**

Σε Ευλογώ, Εαυτέ Μου, Ευλογώ κάθε σημείο σου μ' όλους τους παλμούς Μου, μ' όλους τους παλμούς που υπάρχουν πάνω στη γη, μ' όλους τους παλμούς που διαπερνούν όλα τα κομμάτια σου, όπου κι αν βρίσκονται, **με τους ενωμένους παλμούς που μπορούν να σε κάνουν να βιώσεις την ανάγκη να εκδηλώσεις τη Θεότητα. Ευλογώ το σώμα σου το υλικό και διαλύω πόνους κι οποιαδήποτε κατάσταση δυσαρμονίας υπάρχει, που είναι δυνατόν να σε καθηλώνει και να μη σου επιτρέπει να εκδηλώσεις μέσα απ' αυτό με άνεση τη Θεότητά σου. Παραλαμβάνω εντός Μου, μέσα στον Άπειρο Ακένωτο Εαυτό Μου, τον Αναλλοίωτο, τον Άχωρο, τα πάντα, ό,τι υπάρχει σε επίπεδο νου, καρδιάς ή συναισθήματος, που είναι δυνατόν να σου θέτει ένα φραγμό ή φόβο ή αναστολή ή εμπόδιο, οτιδήποτε υπάρχει που σε απομακρύνει από την κατανόηση της Θεότητάς σου,** οτιδήποτε υπάρχει που δεν - είναι Ευλογία μέσα σου. Τα παίρνω όλα. **Τα μετουσιώνω όλα σε Ευλογία και σε δύναμη Απέραντης Ισχύος εκδήλωσης.** Τα μετουσιώνω όλα σε Αγάπη Υπέρτατη, που περικλείει κάθε ποιότητα στον Ενωμένο παλμό Της. **Σε λούζω με Μένα, που Είμαι τα πάντα, και σφραγίζω εκ νέου κάθε σημείο σου, για να εκδηλωθείς σαν Θεός Απόλυτος, Απέραντος, για να καλύψεις κάθε κραυγή του Εαυτού σου με την Αρμονία της Γαλήνης και να κάνεις κάθε ήχο δυσαρμονικό, Μελωδία Απείρου, κάθε ανισορροπία ποιότητας, Απόλυτη Τελειότητα.**